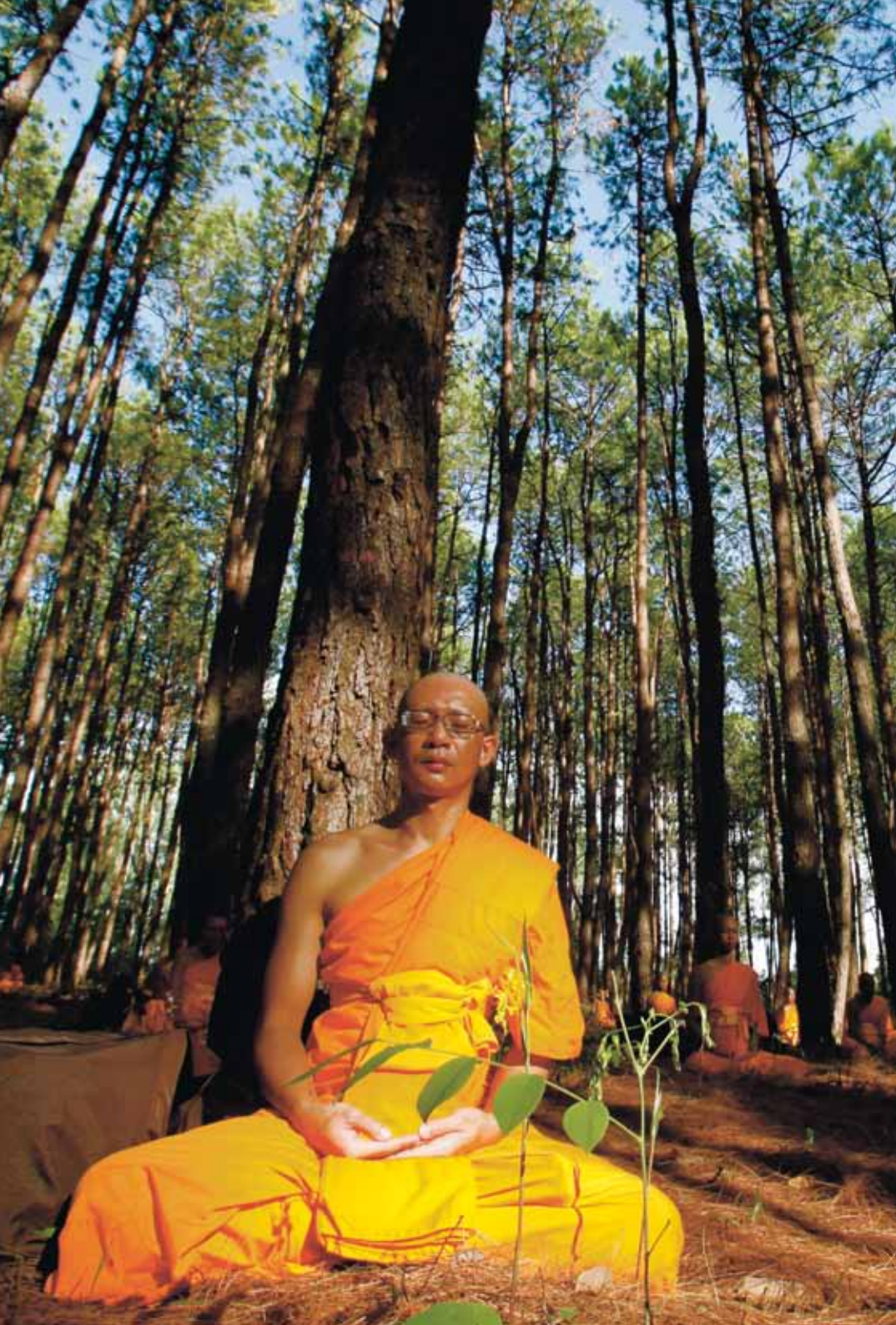

กิจสำคัญ ของ**เพศบรรพชิต**

วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

โอวาทพระราชภาวนาวิสุทธิ

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

พระธรรมทายาทรุ่นบุพชาธรรม
๖๖ ปี พระราชภาวนาวิสุทธิ
เดินธุดงค์ และปฏิบัติธรรม

วันเสาร์ที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

วันมหาปวารณา ธรรมเนียมปฏิบัติที่สำคัญ

วันนี้เป็นวันมหาปวารณา ซึ่งเราต้องรักษาอีกหนึ่งราตริจึงจะครบพรรษา ตามพระธรรมวินัย ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เป็นวันสิ้นสุดของการอยู่จำพรรษาด้วยกัน การทำมหาปวารณานั้น จะทำระหว่างพระเถระกับพระอวสุโสทั้งหมด ไม่ว่าจะมพรรษามากหรือน้อย เพื่อเปิดโอกาสให้กับพระทุกรูป ได้เป็นกัลยาณมิตรให้กันและกัน เพื่อช่วยประคับประคองกันให้ไปถึงฝั่งของพระนิพพาน และถว้กัว้ตถุประสงค์ของการมาบวชในครั้งนี้ว่า

ถ้าใคร ได้ยิน ได้เห็น หรือสงสัยในข้อวัตรปฏิบัติอันใดของเพื่อนสหธรรมิก ไม่ว่าจะมพรรษามากหรือพรรษาน้อยก็ตาม ให้อาศัยจิตที่ประกอบไปด้วยเมตตา รักและปรารถนาดีต่อเพื่อนสหธรรมิกนั้น ตักเตือนได้โดยธรรม โดยไม่มีความขุ่นเคืองใจกันแม้แต่น้อย กลับขอบคุณที่ต่างเป็นกัลยาณมิตรให้กันและกัน เหมือนซี่เข็มทรัพย์ที่ได้รับประโยชน์สุข คือการได้มาบวชอยู่ในร่มเงาของพระพุทธศาสนาและประคับประคองกันไปสู่ฝั่งพระนิพพาน

ตั้งแต่สมัยพุทธกาลเมื่อถึงวันออกพรรษา ภิกษุก็จะปลีกวิเวกแยกย้ายกันไปปฏิบัติธรรม แสวงหาที่ร้นรมย์ตามป่าเขา ห้วยหนอง คลอง

บึง เรือนว่าง ลอมฟาง โคนไม้ ป่าช้า ป่าช้า ไร่ต่าง ๆ ตามจริต
อัธยาศัยของแต่ละรูป เพื่อที่จะบำเพ็ญสมณธรรม สลัดตนให้พ้นจาก
กองทุกข์

การปวารณานี้มีเพื่อจะได้แนะนำตักเตือนกัน แม้เพื่อนสหธรรมิก
จะอยู่ห่างไกลกัน แต่ด้วยความรักและห่วงใย เมื่อทราบข่าวได้ยินหรือ
สงสัยก็จะชวนชวายเป็นพา เพื่อทำหน้าที่ให้ได้บรรลุเป้าหมาย

ที่ต้องมีการปวารณากันนี้ ก็เพราะธรรมชาติมนุษย์นั้นมีความ
อดทนต่อดินฟ้าอากาศ หนาวร้อน อ่อนแอได้ แต่อดทนต่อการ
ตักเตือนสั่งสอนไม่ได้ เพราะมีมานะทิฐิ แม้เราจะไม่ถูกต้อง แต่ก็อด
ที่จะขัดเคืองขุ่นมัวไม่ได้ ทำให้ใจหมอง และเป็นเหตุให้เกิดมโนทุจริต
วจีทุจริต กายทุจริต เกิดการร้าวฉานผูกเวรกันเป็นวิบากกรรมกันไปอีก

เพราะฉะนั้น การปวารณาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก จะต้องรักษา
ธรรมเนียบปฏิบัติเอาไว้ แต่ในแง่ของความเป็นจริง เมื่อเราได้มา
อยู่รวมกัน เราก็ยังคงวัตถุประสงค์เดิมของการมาบวช คือการทำพระ
นิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ นอกเหนือจากนั้นเราก็ก็นึก
ถึงภารกิจมากมายเกี่ยวกับงานพระศาสนา ที่เราได้รับมอบหมายจาก
หลวงพ่อกับหมู่คณะ งานที่ทำส่วนมากเป็นงานที่ทำให้จิตใจเรามั่น
หยาบ ไม่ค่อยจะละเอียด และยังถ้าเราไม่ได้ให้โอกาสตนเองบำเพ็ญ
สมณธรรมให้ต่อเนื่องทุกวัน ฐานรองรับความสุขของใจ กำลังใจก็ไม่

เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะเกิดการกระทบกระทั่งกันมีสูง เพราะฉะนั้นการทำปวารณากัน เราอย่าทำเพียงแค่ธรรมเนียมปฏิบัติ แต่ควรทำด้วยหัวใจ ด้วยความรักและปรารถนาดีต่อกันอย่างแท้จริง

พวกเรามีภารกิจหลายที่แตกต่างจากที่อื่นเขาทำกัน และงานก็ขยายไปเรื่อย ๆ ให้ถือว่าการทำปวารณากันในวันนี้ คือ สัญญาใจที่เราได้ตกลงกันไว้ว่า หากได้เห็น ไต๋ยีน หรือสงสัยว่า จะทำไม่ถูกต้องตามธรรมวินัย หรือเกี่ยวกับเรื่องงานการต่าง ๆ เราจะอนุญาตให้ซักเตือนได้ โดยเราจะไม่ชู้นมัว ไม่ขัดเคืองใจ

ผู้ที่จะซักเตือนหรือแนะนำผู้อื่นก็ต้องดูจังหวะ โอกาส ความเหมาะสม กาลเทศะ และอารมณ์ของเขาด้วย ต้องเป็นข้อมูลที่แท้จริงพูดไปแล้วเกิดประโยชน์ต่อท่านผู้นั้น ต่อหมู่คณะส่วนรวมถึงจะแนะนำ ส่วนผู้ที่ได้รับการซักเตือนก็ต้องทำใจให้หนึ่ง ๆ รับฟังไว้ด้วยดีด้วยใจที่สงบ อย่าให้สูญเสียความสงบของใจ พิจารณาดูว่าเรื่องที่เขาสักเตือนนั้นจริงไหม ถูกต้องไหม ถ้าเป็นเรื่องจริงเราก็ต้องแก้ไข ถ้าสมมติว่า เรื่องนั้นไม่จริงหรือจริงบ้าง ไม่จริงบ้าง เพราะข้อมูลคลาดเคลื่อนก็ให้อภัย ไม่ถือสา และขอโอกาสชี้แจงให้เหตุผล แต่อย่าให้เป็นการถกเถียงกัน จนเป็นเหตุให้เกิดการร้าวฉาน ทะเลาะเบาะแว้ง เมื่อเราชี้แจงแล้วก็ต้องรับฟังซึ่งกันและกัน โดยมุ่งประโยชน์สุขของเรา ของผู้ที่เตือน ของหมู่คณะ และของงานพระศาสนา

สาธุชนยินดีต้อนรับพระธุดงค์ด้วยใจศรัทธา จ.สระบุรี

ถ้าทำอย่างนี้ได้ หมู่คณะของเราจะอยู่เย็นเป็นสุข เวลาปฏิบัติธรรมใจจะไม่ฟุ้ง ไม่ขัดเคือง นิรณฺทซึ่งเป็นเครื่องกั้นจิตให้ไม่สว่างจะเข้ามาครอบงำเราไม่ได้ ใจเราก็จะใส ซึ่งเป็นต้นทางแห่งการเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว ถึงพระธรรมกาย และก้าวไปสู่การศึกษาวิชชาธรรมกาย ดังที่เราได้ตั้งใจปรารถนาเข้ามาสู่หมู่คณะ

เนกขัมมบารมีกับการกิจปราบมาร

หลวงพ่อบุญบ่อ ย ว่าจะ การที่เรามาอยู่ร่วมกันไม่ใช่ของใหม่ เป็นภาพเก่าที่เราทำซ้ำมาติดกันมาอย่างต่อเนื่อง บางรูปมาอยู่ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ บางรูปก็ไม่สม่ำเสมอ ขึ้นอยู่กับการดำเนินชีวิตว่า ประมาทหรือไม่ประมาท การสร้างบารมีในเพศสมณะ ถ้าเราไม่ประมาท การมาอยู่ร่วมกันในเพศนี้ก็ต่อเนื่อง ซึ่งก็จะเป็นเนกขัมมบารมี และบารมีอื่น ๆ ของเรา เพราะฉะนั้นนี้เป็นภาพเก่าไม่ใช่ของใหม่ และเราจะต้องสร้างบารมีอย่างนี้ซ้ำ ๆ กันไปอีก

หลวงพ่อบุญบ่อ อยากให้ลูกพระลูกสามเณรทุกรูปมีความปลื้มปิติและภาคภูมิใจ ในการที่เราได้มาสู่เพศของบรรพชิต ซึ่งเป็นเพศที่สูงส่ง เป็นเพศที่ดำเนินชีวิตได้ถูกต้องตามต้นบุญต้นแบบ คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ก็ผ่านขั้นตอนชีวิตของปุถุชนมาทุกระดับแล้ว ตั้งแต่ชีวิตระดับล่าง ระดับกลาง ระดับสูง สูงจนกระทั่งเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ท่านได้ข้อสรุปว่า เพศบรรพชิตหรือเพศนักบวช

นี้ เหมาะสมที่สุดในชีวิตของสังสารวัฏ ที่จะทำให้ปลอดภัยจากอภัย
ภัยในสังสารวัฏ ให้อยู่เย็นเป็นสุข พ้นจากเครื่องพันธนาการของชีวิต
เป็นเพศอันสูงสุดที่จะสร้างบารมีได้อย่างสะดวกสบาย เป็นที่เคารพ
สักการะของมนุษย์ของเทวดาทั้งหลาย เป็นหนึ่งในพระรัตนตรัย คือ
พระสงฆ์ ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริงของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

โดยเฉพาะหมู่คณะของเรา มีภารกิจเกี่ยวกับเรื่องการปราบมาร
ประหารกิเลส มาร คือ ผู้ขวางในการทำความดี เป็นผู้ตั้งกฎเกณฑ์ กฎ
แห่งกรรมทุกกฎ ที่จะมาบังคับสรรพสัตว์สรรพสิ่งทั้งหลาย ทั้งโอกาสโลก
ชั้นโลก สัตว์โลก ถ้าเรายังไปไม่ถึงที่สุดไม่ถึงต้นตอของเขา เราก็ยัง
เป็นบ่าวเป็นทาสของเขาอยู่ เพราะว่ามารทำวิชาบังคับเรามาก่อน
นานแล้ว เราจึงอยู่ในฝ่ายที่แก้ไข ที่จะต้องสู้รบปรบมือกับพญามาร
โดยอาศัยกายมนุษย์หยาบเป็นพื้นฐาน และ**เพศที่เหมาะสมที่สุดในการ
ปราบมาร คือ เพศสมณะ เพราะไม่มีเครื่องพันธนาการของชีวิต**
ไม่ได้ครองเรือน ไม่ต้องทำมาหากิน ทำมาค้าขาย ปลอดภัยพล มีเวลา
ทำหยุดทำหนึ่งได้สะดวกมากกว่าชีวิตของเพศคฤหัสถ์

พระเดชพระคุณหลวงปู่ ของเรา ท่านมีภารกิจเกี่ยวกับเรื่องการ
ปราบมาร เราก็อยู่ในเส้นสายการสร้างบารมีในภารกิจนี้ เพราะฉะนั้น
เมื่อเราได้มาอยู่รวมกันในเพศของบรรพชิต เป็นพระเป็นเณรต้องม
ีความปลื้มปิติและภาคภูมิใจ ต้องมีความทะนงอยู่ในตัวของเรา อย่าไป

เข้าใจผิดตามผู้ไม่รู้ ที่เขาพยายามจะเลี่ยมสอนให้เราเกิดความรู้สึกว่า
เพศนี้เป็นเพศที่ต่ำต้อยด้อยโอกาส

การบำเพ็ญสมณธรรม เป็นทั้งหมดของชีวิตสมณะ

การมาบวชอยู่รวมกันแล้ว ถ้าไม่ได้บำเพ็ญสมณธรรม ผิดใจให้
หยุดให้หนึ่ง เราก็จะไม่เกิดความรู้สึกปิติและภาคภูมิใจ เพราะไม่มี
พื้นฐานของใจที่หยุดนิ่งรองรับ ทำให้ดวงปัญญาของเราหย่อนไปที่จะ
เข้าใจสิ่งดี ๆ และกำลังใจที่จะทำดีให้ยิ่งขึ้นของเราก็จะตกต่ำ ดังนั้นการ
บำเพ็ญสมณธรรมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ขาดไม่ได้ ถือว่าเป็นทั้งหมด
ของชีวิตในเพศบรรพชิต

ในพรรษานี้ มีสิ่งที่น่าปิติยินดีในระดับหนึ่ง ที่มีพระภิกษุสามเณร
มาปฏิบัติธรรม ณ อาคารจตุมหาราชิกา ตามคำชักชวนของหลวงพ่อ
มีเฉลี่ยประมาณ ๒๓๐ รูป หมุนเวียนกันมาปฏิบัติธรรมทุกคืน ไม่ขาด
เลย และปฏิบัติได้ตรงตามกติกา ๔ ข้อ ที่ได้ตกลงกันไว้ มีจำนวน ๑๑๑
รูป ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ และรับดวงแก้วเป็นของขวัญที่ระลึก
ถึงข้อวัตรปฏิบัติที่เราตั้งใจดี แม้มีภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากหมู่คณะ
มากมายก็ตาม ก็ยังสามารถบริหารเวลาได้ดี และให้ความสำคัญ
ต่อการบำเพ็ญสมณธรรม

ความจริงแล้วสามารถทำได้ทุกรูป ดังนั้นต้องไปสำรวจตรวจตราดู
ตัวของเราเองให้ดีว่า ทำไมเราทำได้ไม่สมบูรณ์ เหมือนเพื่อนสหธรรมิก

๑๑๑ รูป ในเมื่อวันคืนล่วงไป เราก็ใกล้ชิดต่อประตูของพญามัจจุราช ความตายไม่มีหนีมีตีหมาย และการกระทำนั้นก็เกิดประโยชน์ต่อตัวของเราเองเป็นอันดับแรก ต่อหมู่คณะ ต่อพระพุทธศาสนา ต่อพุทธบริษัท ๔ ต่อเพื่อนมนุษย์ และเทวดาทั้งหลาย เรารู้้อยู่ แต่ทำไมเรายังทำไม่ได้ อย่าง ๑๑๑ รูป ซึ่งกติกาก็ไม่ยากอะไรมี ๔ ข้อ คือ

๑. มาปฏิบัติธรรมทุกวัน ตลอดช่วงเข้าพรรษา ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ถึง ๗ ตุลาคม ในเวลา ๒๒.๐๐ – ๒๔.๐๐ น.

๒. มีเวลาปฏิบัติธรรมในแต่ละวัน ไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมงขึ้นไป และต้องอยู่จนเลิก บูชาพระ กลับพร้อมกัน เพื่อสร้างต้นแบบของความ เป็นทีม ธรรมเนียมนิสัยปฏิบัติของพระอรหันต์ ที่ไปเป็นทีม ทำเป็นทีม เข้าหลักของอปริหานิยธรรม

๓. วันอาทิตย์ก็ต้องมาร่วมกิจกรรมเต็มเวลา ตั้งแต่ ๒๐.๐๐ – ๒๓.๐๐ น. เพราะวันอาทิตย์เราจะมีเวลามากกว่าวันธรรมดา

๔. ส่งบันทึกผลการปฏิบัติธรรมเดือนละครั้ง

ทั้ง ๔ ข้อ นี้ก็ไม่ได้ยาก อยู่ในวิสัยที่ลูกพระลูกเณรทุกรูปสามารถ จะทำได้

ฟื้นฟูพุทธศาสนาย้อนยุคพุทธกาล

การบำเพ็ญสมณธรรม เป็นกิจสำคัญที่สุดของเพศบรรพชิต และเป็นความสำคัญของหมู่คณะเรา ทั้งสังฆมณฑลในตอนนี้อยู่วัตรปฏิบัติ

ของภิกษุสามเณรอ่อนแอลงไป จนกระทั่งทำให้ญาติโยมเสื่อมศรัทธา
ลง นี่คือสัญญาณความหายนะของพระพุทธศาสนา และยังมีสื่อโจมตี
ข้อผิดพลาดเล็กน้อยของพุทธบุตรบางรูป ทำให้กระทบภาพลักษณ์ของ
พระพุทธศาสนา กระทั่งศรัทธาของพุทธบริษัททั้ง ๔ ดังนั้นสังฆมณฑล
ทั่วโลกจึงต้องการพระเถระที่เป็นต้นบุญต้นแบบที่ดี เพื่อจะได้ดำเนิน
รอยตาม เรายังไม่อาจกล่าวได้ว่า เราเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดี ที่สมบูรณ์
ตามพุทธประสงค์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ท่านตั้งศาสนาขึ้นมา

แต่ถ้าหากเราทำได้ในระดับ ๑๑๑ รูปนี้ ก็พอเป็นกำลังใจ เป็นต้น
บุญต้นแบบที่ดีสำหรับเพื่อนสหธรรมิกทั่วโลก ในภาวะที่พระพุทธ
ศาสนาอ่อนแอลง เรามาเกิดในยุคนี้ เราควรจะทำให้พระพุทธศาสนา
แข็งแกร่งขึ้น ทุกครั้งที่เรามาบังเกิดขึ้นในโลก ในช่วงสั้น ๆ คือพุทธันดร
ที่ผ่านมา เราจะมาบังเกิดขึ้นหลังจากพุทธปรินิพพาน ในช่วงที่พระพุทธ
ศาสนาอ่อนแอ เราจะมาอยู่ตรงรอยต่อตรงนี้

เมื่อพุทธันดรที่แล้ว เรามาบังเกิดสองรอบ เพื่อปฏิบัติภารกิจอีก
ภารกิจหนึ่ง คือ ปรามมาร และลงมาเพื่อฟื้นฟูคำสอนดั้งเดิมของพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า รวมทั้งข้อวัตรปฏิบัติที่ถูกต้องของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ที่มีภารกิจภาคโปรดให้ฟื้นฟูขึ้น เพราะเราต้องอาศัยพระศาสนาของ
ท่านบังเกิดขึ้นในเพศของสมณะ แต่ละยุคที่ผ่านมา ก็จะเป็นอย่างนี้
เพราะฉะนั้นเราได้มาเกิดแล้ว และบวชอยู่ในเพศของบรรพชิตแล้ว

ก้าวตามรอยบาทพระศาสดา

เราต้องฟื้นฟูพระพุทธศาสนาให้ย้อนยุคไปสู่ในสมัยพุทธกาล ฟื้นฟู ขวัตรปฏิบัติ ธรรมวินัย ตามคำสอนดั้งเดิมให้ดีขึ้น เพื่อตัวเราเป็น อันดับแรก เพื่อหมู่คณะของเราจะทำงานได้สะดวก และเพื่อสังคม тол จะดีขึ้นตัว

ขยายความสุขสู่ชาวโลก

เมื่อเทือกเถาเหล่ากอของพระแท้งเกิดขึ้น ญาติโยมก็จะได้ที่พึ่ง เพราะได้ต้นบุญต้นแบบที่เขาร่วมจะดำเนินรอยตาม เพื่ออยู่เป็นสุข ในปัจจุบัน เพื่อปิดบทยและไปสวรรค์ เขาก็จะเกิดกำลังใจที่จะมา ประพฤติปฏิบัติธรรมมากขึ้น มาทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา มาเป็น กำลังและช่วยกันขยายพระพุทธศาสนาออกไป เมื่อพุทธบริษัท ๔ เข้มแข็ง แปลว่าพุทธศาสนาก็แข็งแรง โลกก็ไม่อ่อนแอ

ดังนั้นจากตัวเรามีผลกระทบไปทั่วโลก และจะมีสิ่งที่ดีงามบังเกิด ขึ้นจากการบำเพ็ญสมณธรรมของเรา และสร้างกำลังใจให้กับพุทธบุตร พุทธบริษัท ๔ ทั่วโลก คือ เมื่อสัตว์โลกดี คือจิตใจดี ชนธโลกก็จะพลอย ดีไปด้วย มนุษย์จะมีโรคภัยไข้เจ็บน้อย ร่างกายจะแข็งแรง อายุยืน และ โอกาสโลก คือสิ่งแวดล้อมก็จะดี ฝนจะตกต้องตามฤดูกาล มนุษย์จะ ไม่รบราฆ่าฟันกัน บุตรจะมีความกตัญญูตเวทีต่อบิดามารดา สามี ภรรยาจะซื่อสัตย์ซึ้งกันและกัน สิ่งดี ๆ ก็เกิดขึ้นกับโลกใบนี้ นรกจะ ไม่แออัด สวรรค์จะมีเทพบุตรเทพธิดาเพิ่มขึ้น จากเราสู่โลกใบนี้และไป สู่เทวโลก มันจะเกี่ยวเนื่องกันไปตลอด

บางทีเราอาจจะไม่ได้คิดลึกซึ้งถึงขนาดนี้ แต่ว่าเมื่อใดเราได้ลงมือปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง บำเพ็ญสมณธรรมจนใจหยุดหนึ่งในระดับที่เกิดความสว่างภายใน เข้าถึงดวงธรรม และองค์พระใส ๆ ความรู้สึกดังกล่าวที่หลวงพ่อบุญจะบังเกิดขึ้นกับพวกเรา และขยายไปสู่ชาวโลกนี่เป็นสิ่งที่สำคัญ หวังว่าออกพรรษาแล้วลูกพระลูกเณรของหลวงพ่อก็จะไปปฏิบัติธรรมที่ศาลาจตุมหาราชิกากันมากขึ้น

ส่วนการนั่งตามลำพังนี้ เหมาะสำหรับผู้ที่มีหลักของใจ หยุดหนึ่งได้ในระดับเข้าถึงที่ฟังที่ระลึกภายในแล้ว ถ้าหยุดหนึ่งได้แล้วจะนั่งตรงไหนก็ได้ แต่ตอนนี้ของเรายังไม่ถึงระดับนั้น เพราะจากผลการปฏิบัติธรรมที่ส่งมา มีเพียงบางรูปเท่านั้น ซึ่งมันน่าแปลกใจที่ญาติโยมเขามีเครื่องพินณาการของชีวิต แต่เขาให้ความสำคัญตรงนี้ สามารถปฏิบัติธรรมได้ดีกว่าพวกเรา มันเป็นเรื่องแปลกที่ไม่ควรเกิดขึ้น เราต่างหากที่เป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของเขา แต่นี่เรากลับได้เขาเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของเรา

ไปเป็นคฤหัสถ์ต้นบุญต้นแบบ

เพราะจะนั้นออกพรรษาแล้ว วันพรุ่งนี้ แรม ๑ ค่ำ ก็ให้ลูกทุกคนได้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมกันต่อไป ใครที่ทำงานมาบวช จำเป็นต้องลาสิกขา ก็ขอให้ตั้งใจเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีในเพศของคฤหัสถ์ ก่อนลาสิกขาก็ทำให้ลูกหลักวิชา ทำความสะอาดเสนาอาสนะ ทำกิจของ

สงฆ์ในเพศนักบวชให้ดี ขบฉันภัตตาหารตอนเพล ตอนบ่ายก็นั่งธรรมะ นึกทบทวนบุญที่เราทำผ่านมา ในข้อวัตรปฏิบัติที่ดี เพื่อใจเราจะได้เกิดปิติและภาคภูมิใจในการเป็นสมณะ

และอธิษฐานจิตให้ดีกว่า เรามีความจำเป็นต้องลาสิกขาไปอยู่ทางโลก เพราะลาสิกขาแล้ว เรายังมีภาระเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวอยู่ ก็ขอบุญนี้เป็นเครื่องสนับสนุนให้เราได้มีความเจริญรุ่งเรืองในทางโลก แล้วเราตั้งใจที่จะเป็นมหาเศรษฐีผู้ใจบุญค้ำจุนพระพุทธศาสนา ตั้งใจให้ท่านรักษาศีลเจริญภาวนาทุกวัน ทำทุก ๆ บุญไม่ให้ขาดเลยแม้แต่เพียงบุญเดียว และเราจะเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของเพื่อนมนุษย์ ลาสิกขาไปแล้วต้องเป็นกัลยาณชน เป็นคุณุหัตถ์ที่ดีเหมือนท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี แม้ท่านไม่ได้มาบวชเรียนอย่างพวกเรา แต่ท่านก็เป็นคุณุหัตถ์ที่ดี แม้มีธุรกิจการงานมาก มีเครื่องกังวล แต่ท่านก็ได้บรรลุเป็นพระอริยบุคคล เป็นพระโสดาบันได้ เราก็ต้องเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของเพื่อนมนุษย์ได้

อย่าหวนกลับไปใช้ชีวิตที่เป็นปากทางแห่งความเสื่อมที่จะนำเราไปสู่อบาย หรือเหมือนคำที่คนโบราณเขาพูดว่า บวชเสียผ้าเหลือง อย่าให้เสียชื่อมาถึงพระศาสนาว่า เข้ามาฝึกตน ทนหิวบำเพ็ญตบะในเพศสมณะหนึ่งพรรษาก็ดี หรือน้อยกว่านั้นก็ดี แปลว่า เรามาฝึกตนแล้ว เราได้ต้นแบบที่ดีในเพศของสมณะแล้ว ลาสิกขาจากศีล ๒๒๗ ข้อ มาถือศีล ๕ ก็ต้องรักษาให้เคร่งครัด

วัดสะอาดด้วยมือน้อย ๆ ของเรา

เพราะศีล ๕ เป็นเรื่องปกติธรรมดา มนุษย์ต้องมีสติ ใจหยุดได้ มีดวงปัญญา ไม่เมา ให้ความปลอดภัยในชีวิตของมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย ไม่ลักทรัพย์ ให้ความปลอดภัยในทรัพย์สิน ไม่ประพฤติดิฉินในกาม ไม่ผิดลูกผิดเมียเขา ไม่พูดเท็จ ไม่สร้างวชิกรรม ไม่ดื่มน้ำเมา ไม่สูบบุหรี่ ซึ่งตอนนี้องานมนุษย์ขาดความรู้เรื่องนี้เยอะ อย่าหวนกลับไปใช้ชีวิตที่ผิดพลาดที่ผ่านมาจะบวช หลังบวชแล้วต้องไม่ดำเนินชีวิตผิดพลาดอีก ต้องดำเนินชีวิตให้ถูกต้อง สมาทานศีล ๕ ทุกวัน วันพระก็ถืออุโบสถศีล ให้รักษาศีล ๘ อย่าไปอายุใคร

ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี แม้มีภารกิจมาก แต่พอถึงวันพระท่านก็ให้ความสำคัญให้ทุกคนในบ้านถืออุโบสถ แม้เด็กเล็กที่ยังดื่มนมมารดาก็ถือศีล ๘ ด้วย ซึ่งปัจจุบันโลกยังขาดแคลนตรงนี้อยู่ ถ้าลูกจำเป็นจะต้องลาสิกขาไปก็ต้องเป็นต้นบุญต้นแบบตรงนี้ให้ดี ต้องมีกำลังใจที่เข้มแข็ง ใครจะมายั่ว มาเย้า มาแหย่ มาเย้ยว่า เราเป็นคนงมงาย หัวโบราณ จงยั้งหยัด ยิ้มแย้ม และกียกยองในเรื่องของการสร้างความคิดดี และให้พูดถึงอานิสงส์การถือศีล ๘ ในวันพระ ให้ความสำคัญกับวันพระ เพราะเราเป็นชาวพุทธ

ถ้าเราเข้มแข็งได้ เราก็จะสร้างแรงบันดาลใจให้เขาพ้นจากการดำเนินชีวิตที่ผิดพลาดได้ และมาสู่ชีวิตที่ถูกต้องปิดอบายไปสวรรค์ได้ เราจะได้ชื่อว่า เป็นผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตร เป็นแสงสว่างให้กับทุกคน จะดีมีกิน

ปีติสุขและภาคภูมิใจทุกวันที่ระลึกนึกถึง ต้องกล้าหาญและเข้มแข็ง
ไม่ว่าผู้ที่ชักชวนเราจะเต็มเหล่า เจ้าชู เล่นการพนัน จะเป็นเจ้านายเรา
ผู้บังคับบัญชาเรา เพื่อนร่วมงานเรา หรือจะเป็นใครก็ตาม เราต้อง
ยืนหยัดในสิ่งนี้เอาไว้ ดูเพื่อนต่างศาสนิกอย่างอิสลามเขายังยืนหยัดได้
ไม่มีชาวพุทธคนใดกล้าชวนเขาดื่มเหล้า เพราะเขาเข้มแข็ง

แต่เราชาวพุทธซึ่งอยู่ในคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
เป็นความรู้ที่สมบูรณ์ เราไม่ยืนหยัดเข้มแข็งก็อย่าเขา ถ้าเราไม่ดึง
เขามา เขาก็ดึงเราไป ดังนั้นเราต้องดึงเขามาสู่ชีวิตอันสูงส่งและมีคุณค่า
อย่าให้เขาดึงเราไปสู่ชีวิตที่ตกต่ำ และเขาก็จะเยาะเย้ยเราว่า ไหนว่า
บวชมาแล้วทำไมกลับเป็นอย่างนี้ ยิ่งแย่กว่าเดิม มันอายเขาอะลูกนะ
พระอุปัชฌาย์ก็อาย พระคู่สวดก็อาย พระอันดับก็อาย หลวงพ่อก็อาย
เขา เพราะมาบวชในวัดพระธรรมกาย ลาลึกชาแล้วมาดำเนินชีวิต
ผิดพลาดกว่าเดิมหรือยิ่งกว่าเดิม ไม่สามารถเป็นกัลยาณมิตรให้กับ
เพื่อนมนุษย์ได้

และญาติโยมจะคิดอย่างไร ระหว่างเราบวชเขามาเป็นกำลังให้กับ
เรา ให้อาหาร จีวร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค สนับสนุนในทุกด้าน แต่
พอเราลาลึกชาไปกลับดำเนินชีวิตผิดพลาด เขาจะรู้สึกอย่างไร เท่ากับ
เราไปทำลายบุญเขา สิ่งนั้นมันมีวิบากทำให้เราเกิดห่างไกลพระพุทธ
ศาสนา สายบุญที่จะเชื่อมกับหมู่คณะ กับภารกิจของการปราบมารก็

จะหย่อนลงไป แต่ถ้าลูกเข้มแข็งได้ก็เป็นบารมีของลูก ที่ทำให้ผั่งที่ดี
หนาแน่นยิ่งขึ้น นี่คือนสิ่งที่หลวงพ่อยากจะฝากเอาไว้กับลูกที่มีความ
จำเป็นต้องลาสิกขาไป

เทศน์กบวชประเสริฐสุด

ในใจลึก ๆ หลวงพ่อยากให้อยู่ร่วมกันทั้งหมด **ขอยืนยัน
ว่า ไม่มีเพศไหนที่จะประเสริฐเลิศเท่าเพศสมณะ** เพราะฉะนั้น
ถ้าจำเป็นต้องลาสิกขาไป ให้คิดเอาไว้ในใจเสมอว่า สักวันหนึ่งเราจะต้อง
หวนคืนมาสู่เพศของสมณะ และบวชจนกระทั่งหมดอายุขัย ให้เป็น
ผ้าชุดสุดท้ายของชีวิต จะได้เป็นต้นแบบของลูกหลานของวงศ์ตระกูล
และเพื่อนมนุษย์ร่วมโลกด้วย

สำหรับลูกพระลูกเณรที่อยู่ประจำขอให้ลุยหน้าต่อไป เรายัง
มีภารกิจที่จะสร้างบารมีกันอีกมากมาย แล้วตรวจตราดูพรรษาที่
ผ่านมามีอะไรที่เรายังไม่สมบูรณ์ ออกพรรษานี้ทำให้มันสมบูรณ์
ยิ่งขึ้นไป

ตอนนี้หลวงพ่อกำลังเข้าพรรษา ๓๘ แล้ว เผลอประเดี๋ยวเดียว บวช
ไปวันต่อวัน ภารกิจที่ตั้งใจเอาไว้ที่จะปราบมารก็ยังไม่ได้เริ่มต้นอย่าง
จริงจัง ทำแต่ภารกิจที่เป็นงานหยาบเป็นส่วนใหญ่ ก็ตั้งใจเอาไว้ว่า ต่อ
ไปจะให้โอกาสให้เวลากับตัวเองทำความละเอียดให้มากขึ้น ซึ่งตอนนี้

สังขารก็ไม่อำนวนัก จะเห็นว่าหลวงพ่อนั่งอยู่ในลักษณะนี้มาหลายปีแล้ว ไม่มีโอกาสได้คุกเข่ากราบพระประธานเหมือนอย่างพวกเรา เพราะฉะนั้นออกพรรษาขอให้ลูกทุกรูปตั้งใจทำความเพียรให้ดี และเข้าถึงพระธรรมกายให้ได้

วันนี้หลวงพ่อบอญ์โมทนาสาธุการ และขออำนวนพรที่ลูกทุกรูปได้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม ได้สร้างมหาทานบารมี ตั้งใจสวดพระปาฏิโมกข์ ทรงจำบาสิไวยากรณ์ และบำเพ็ญสมณธรรมต่อเนื่องกันในพรรษาเร็วกว่ารูปนั้น ขอให้ลูกนึกถึงบุญทุกบุญเอาไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้ใจใส ๆ

ขออำนาจแห่งบุญบารมีรัศมีกำลังฤทธิ์ อำนาจสิทธิเฉียบขาดของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ นบอสงไขยพระองค์ไม่ถ้วนในอายตนะนิพพาน บารมีธรรมของพระปัจเจกพุทธเจ้า และพระอรหันตเจ้าทั้งหลาย บารมีธรรมของพระเดชพระคุณหลวงปู่พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย และบารมีของมหาปูชนียาจารย์ทุกท่าน จงมารวมประชุมอยู่ในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้กลั่นกายวาจาใจ ธาตุธรรมเห็นจำคิดรู้ของลูกทุกรูปให้สะอาด ให้บริสุทธิ์

ให้หลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร จากวิบัติบาศักดิ์สิทธิ์ วิบากกรรม วิบากมาร อุปสรรคต่าง ๆ นานาในชีวิต ทุกข์

โคกโรคภัย สิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายให้มลายหายสูญไปให้
หมด นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป สิ่งที่เป็นข้าศึกต่อกุศล
และพรหมจรรย์ จงมลายหายสูญ

ให้ลูกทุกรูปได้สร้างบารมีได้ตลอดรอดฝั่ง
อย่าได้มีอุปสรรคอันใดมาขัดขวางในหนทางการ
สร้างบารมี ให้เป็นเหื่อนาบุญ เป็นอายุพระศาสนา
ปฏิบัติธรรมก็ขอให้ได้พบพระธรรมกาย จะศึกษา
เล่าเรียนพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ให้แตกฉานทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทศนา ก็ให้
ไพเราะทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง เบื้องปลาย บริสุทธ์
บริบูรณ์ทั้งอรรถและพยัญชนะ

ใครได้ยินได้ฟังธรรมก็ขอให้บรรลุธรรมกาย
ความปรารถนาอันใดก็ตามที่ลูกทุกรูป ได้ตั้งใจ
เอาไว้อย่างดีแล้ว เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี
ขอความปรารถนานี้ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ
จงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมกาย
ของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ จงทุกประการเทอญ ๐

หยุดเป็นตัวสำเร็จ